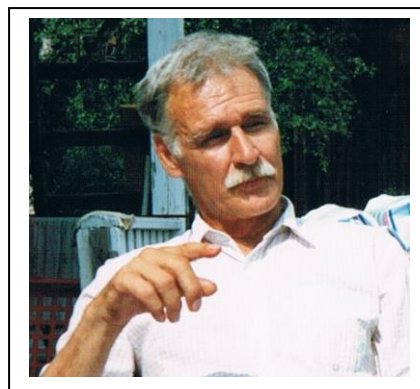

NY ”MINI-ISTID” ELLER ”VÄXTHUS” PÅ JORDEN?

Intervju med klimatforskaren Göran Windelius av Pia Hellertz,
den 23 juli 1994 – texten är något uppdaterad i juni 2012.

Vad väntar oss när det gäller klimatet? Kan klimatförändringar vara involverade i det den danske författaren och intuitionsbegåvningen Martinus¹ kallar ”domedag”? Kan vädrets makter vara en del av den kulminerande karmautlösning som, enligt Martinus, väntar oss i form av ”domedagen”? Finns det tecken som visar att vädret och klimatet kommer att kunna bli extra oroligt och aggressivt de närmaste åren?

Ja, det menar Göran Windelius. För cirka 6-7 år sedan lyssnade jag på klimatforskaren Göran Windelius första gången. Det blev en skakande upplevelse. Han kunde med kurvor och siffror visa att vi sannolikt kommer att få ett mycket krävande klimat de närmaste åren. Siffrorna verkade mycket trovärdiga och logiska. Och han uttalade sig inte bara om klimatet utan också om sociala skeenden som sannolikt skulle komma att uppträda.

En mångfacetterad forskare

Göran Windelius, som skulle fylla 60 år den 6 oktober år 1994², har ett brokigt och innehållsrikt förflutet. Han tog en ekonomexamen och arbetade under några år som ekonom. När han tröttnade på det utbildade han sig till psykolog och arbetade under några år som behandlare av trassliga familjer och olyckliga barn. Han blev så småningom intresserad av de stora, samhällseliga och kosmiska sammanhangen. Han studerade astronomi och gled för en kort tid in på astrologin, en vetenskap som han idag är mycket skeptisk och kritisk till efter att några år själv ha experimenterat med dessa tankar. Han menar att astrologer i huvudsak utvecklat en känsla för människor, en förmåga att intuitivt kunna uttala sig om människor. Horoskopet är bara en stöttepelare för dessa uttalanden. Göran verkar genom åren och genom sina erfarenheter och studier ha blivit alltmer kritisk och skeptisk och ansluter sig mycket starkt till traditionella naturvetenskapliga kriterier. Endast det är ”sant” som kan mätas och vägas med traditionella vetenskapliga metoder. Samtidigt har han en spännande öppenhet inför tankar som ligger i vetenskapens gränstrakter. Jag frågar honom exempelvis om han tror att planeten jorden kan vara ett levande väsen. ”Ja, det verkar mycket troligt”, säger Göran och refererar bland annat till James Lovelock och hans Gaiahypotes.

Görans hem – en turistattraktion

Jag träffar Göran och hans sambo Susanna, i deras sörgårdsidyll mitt i Värmland, i Motjärnshyttan i närheten av Hagfors. Där har de bott i ca 14 år och byggt upp sitt lilla paradis. En röd stuga med vita knutar som för närvarande håller på att byggas ut med en inredning av vinden och en veranda. De har ett hönshus och ett par uthus som använts till olika aktiviteter genom åren. En liten bit från huset går en å, där bävrarna byggt ett enormt bo och där de fortsätter bygga. Göran och Susanna tar ibland emot turister från när och fjärran på

¹ <http://www.martinus.dk/sv/startside/>

² Göran dog snabbt och tragiskt inte långt efter intervjun år 1994.

”bäversafari”. Då bjuder de på grillad biff och öl i ett vindskydd med utsikt över ån och bäverboet. Där kan turisterna om de har tur få studera bävrarnas bobygge och få värma sig vid öppna eldar. Det har även hänt att en ståtlig älg tittat förbi i rätt ögonblick.

I ett separat hus en bit därifrån har Göran sitt laboratorium där han med hjälp av sina datorer och internationella kontakter studerar solsystemets inverkan på klimatet och skeendet på planeten jorden.

Växthusteorierna på svag grund

Göran har sedan många år sett att ”växthusteoretikernas” argument inte är hållbara. Dessa menar att klimatet på jorden kommer att bli varmare och argumenterar bland annat med att koldioxiden ökar och att det finns en samstämmighet mellan den ökande temperaturen (som visar sig vara ca 0,5° i genomsnitt på 100 år) och de ökande koldioxidutsläppen. Problemet med dessa teorier är att de bygger på studier från 1880-talet, menar Göran, d.v.s. från den tidpunkt när kurvorna börjar löpa parallellt. Innan dess gick de isär. Dessutom baserar de sig enbart på studier av skeendena på jorden och i några få avseenden på solen. Görans och hans internationella kollegors kurvor omfattar flera hundra år, ibland flera tusen, och innefattar studier av hela solsystemet med de olika planeternas och månens påverkan.

Görans forskning har varit mycket kontroversiell och han har varken fått forskningsanslag eller möjlighet till tjänst inom ”etablissemangen”. Under senare år har han fått artiklar publicerade i internationella tidskrifter och hans tankar har blivit lite mer rumsrena i takt med att växthusteorierna blivit allt mer kritiserade.

Starka samband mellan solen och skeendena på jorden

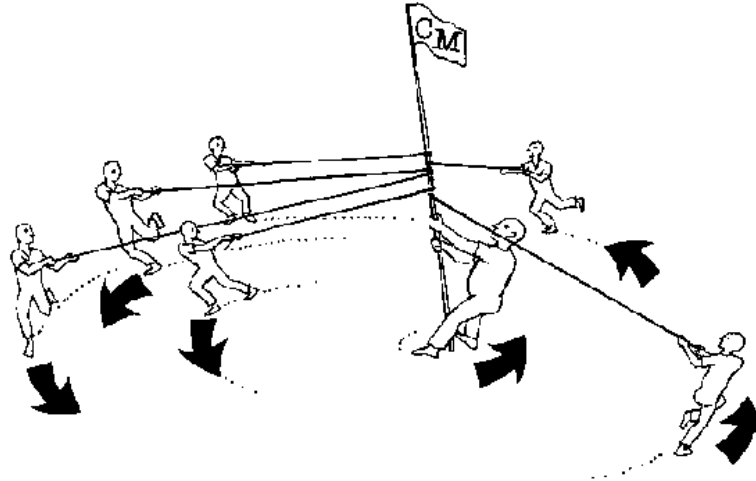
Görans teorier bygger bland annat på att han i solsystemet funnit periodiciteter som bland annat inneburit klimatväxlingar som rört sig mellan varma och kalla perioder. Under vissa faser i dessa perioder har dessa klimatförändringar haft mycket starka samband med sociala skeenden på jorden. Göran har samkört information om t ex krig, hungersnöd, epidemier, revolutioner, ekonomiska kriser och funnit starka samband mellan solens och övriga planeters rörelser och dessa samhällsskeenden. Även månen har utan tvivel en mycket viktig inverkan på skeendena. Naturkatastrofer, såsom jordbävningar, vulkanutbrott, orkaner, torka o.s.v. är tidsmässigt, ibland med vissa fördröjningar, kopplade till solens, planeternas och månens rörelser. Men det är inte bara kriser och katastrofer som verkar ha starka samband med solsystemets rörelser. Göran har också studerat sambandet mellan solsystemets rörelser och uppkomsten av stora konstverk, musikaliska och litterära storverk, uppfinningar och liknande kreativa innovationer. Sambanden är mycket tydliga, menar han.

Solen är orolig nu

Den tid vi är inne i nu är mycket speciell och mycket ovanlig. Kort kan det beskrivas som att solen för närvarande är ”aggressiv” och ”orolig”. Jag ska försöka beskriva skeendet. Hela solsystemet rör sig framåt i rymden genom en lätt spiräl rörelse. Solen kan alltså sägas röra sig i en spiräl rörelse omkring solsystemets massacentrum. Under tre tillfällen under de senaste fyrahundra åren har solen rört sig på ”fel” sida om detta massacentrum i en retrograd rörelse. Vid de två föregående tillfällena, vilka inträffade år 1632 och år 1811, innebar dessa extrema rörelsemönster omfattande skeenden på jorden, med krig, nöd, epidemier och andra katastrofer. Det innebar också ”miniistider”, med extremt kalla vintrar och svårigheter med skördarna under somrarna. Det tredje tillfället som detta extrema tillstånd inträdde var 1989-1990 och det pågår fortfarande. Det kommer, enligt vad Göran tror, att innebära att vi går mot allt kallare och snörikare vintrar. Vi kommer sannolikt att få svårare naturkatastrofer några år framåt. Vi har redan sett en hel del skrämmande jordbävningar, översvämningar, orkaner osv runt om på planeten. Vi ser massor av inbördeskrig. Göran tror att det kommer att fortsätta

ännu en tid. Ett eller ett par vulkanutbrott kommer dessutom att leda till att det stoft som vulkanen sprider lägger sig som ett lätt filter i atmosfären runt planeten vilket med stor sannolikhet leder till att värmen från solen avmattas och temperaturen på jorden sjunker.

FIGURE 2 - Schematic representation of the effect of the planets on solar oscillation³

”Miniistiden” blir ett faktum. Skillnaden mellan de tidigare katastroferna och dagens skeenden är att vi idag lever i ett känsligt och mycket sårbart samhälle. Då levde människorna i sina stugor och hade tillgång till vedspis och ved, vilt i skogarna och de skördar jorden omkring dem gav. Idag lever vi i våra cementceller i betongghetton med elektrisk värme, frys- och kylskåpsberoende mat och transportkänslig produktion och konsumtion. Göran nämner till exempel kärnkraftverken. De ligger utplacerade på seismologiskt mycket känsliga områden runt planeten jorden, områden där just jordbävningar, vulkaner och andra naturkatastrofer ofta gjort sig gällande under oroliga perioder.

Göran, Susanna och jag den
23 juli 1994

³ Bilden hämtad från artikeln *“The sun, sovereign ruler with chilling power: An assessment of the potential impact of solar activity on future climate”* av Göran Windelius, in collaboration with P. Tucker
<http://www.fao.org/docrep/u0700e/u0700e05.htm>

Tendenserna verkar vara...!

Jag samtalar med Göran på deras uteplats. Susanna har kokat kaffe och bjuder på smörgås och pepparkaka. Solen gassar. Susannas son och en vän arbetar i hettan med inredningen av vinden. Göran har klätt sig fin i vita jeans. Han är som vanligt mycket entusiastmerande när han berättar om sina upptäckter och idéer. Men det är mycket tydligt att han under senare år blivit allt mer försiktig i sina uttalanden. För några år sedan upplevde jag att han var mycket olycklig över att politikerna och andra beslutsfattare inte lyssnade när han varnade för framtidens katastrofer. Att vi inte anpassade samhället till ett mer naturnära sätt att leva. Han menade då att den viktigaste uppgiften staterna hade var att stänga kärnkraftverken snarast. Det tycker han fortfarande, men han har blivit försiktigare i övriga frågor. Han säger att det är mycket vi inte kan veta. Han väljer formuleringar i stil med *"Tendensen verkar vara..."*. *"Mönstren innebär att det eventuellt kan hända..."*.

Varför lyssnar då inte politiker och makthavare? De verkar under många år ha slukat växthusteorierna okritiskt. Fortfarande kan vi i massmedia höra växthusteorin beskrivas som en sanning, men Göran menar att en hel rad tunga forskare numera i princip har förkastat den men att massmedia alltid släpar efter. Det innebär inte att man ännu helt har accepterat Görans perspektiv. Ett stort hinder är kärnkraftsindustrin tror Göran. De har intresse av att växthusteorierna hålls levande. Rädsla för förbränning av fossila bränslen, vilka avger ökade koldioxidutsläpp, stödjer fortsatt användning av kärnkraften, som ännu så länge är den enda alternativa energikällan (om man bortser från vattenkraften, som ju knappast kan byggas ut mer, och vindkraften, som nu, på 2000-talet börjar byggas ut alltmer). I praktiken menar Göran att koldioxidutsläppen inte är negativa. Tvärtom behöver växterna koldioxid och växtligheten blir frodigare av dessa utsläpp, vilket experiment visat tydligt. Det är till och med oklart om ozonskiktet påverkas. Det finns andra perioder, exempelvis under 30-talet, när ozonskiktet varit förtunnat, utan att utsläppen av klorfluorkarboner förekommit, menar Göran.

Kan vi förbereda oss?

Vi som har ett kosmologiskt perspektiv, d.v.s. studerar Martinus världsbild på utvecklingen idag kan inte låta bli att tycka att Görans rön är mycket spännande. De kan ge förklaringar till hur vissa karmautlösningar kan komma att ske. Martinus har ju mycket tydligt uttalat sig om den kommande "domedagen", den tid då "fåren ska skiljas från getterna" och ur vilken vi ska bygga framtidens samhälle, det begynnande paradiset på jorden. Men Martinus beskriver ju inte hur det konkret ska gå till. Han menar att tredje världskriget ska komma. Det är ett sätt. Klimatförändringar kan ju vara ett annat .

Jag frågar Göran om han vill ge några råd om hur vi ska kunna förbereda oss för alla eventualiteter. Men det är han inte längre beredd att ge. Vi kan bara ta en dag i taget, menar han. Vi som lyssnat på honom några år har funderat en hel del och genom åren ställt oss mängder med frågor. Bör vi "samla i ladorna"? Bör vi lära oss överlevnadskonst? Bör vi lära oss mun mot mun-metoden? Ska vi ta ut pengarna från det banksystem som med all sannolikhet kommer att raseras? Ska vi då stoppa pengarna i madrassen? Ska vi köpa lite extra kläder och filter för att vara beredda på att ta hand om de flyende, frysande och hungrande? Nej det går inte att locka några råd ur Göran. Vi får fortsätta ta dagen som den kommer. Eller...?